

μος ἀπειλεῖ, παθεῖν, καὶ ἐνεδρευθῆναι, καὶ ληφθένται ὑβρισθῆναι· καὶ τηλικότων μὲν ἐπικειμένων τῶν μοιχεύοντι κακῶν τε καὶ αἰσχρῶν, ὅντων δὲ πολλῶν τῶν ἀπολυσόντων τῆς τῶν ἀφροδισίων ἐπιθυμίας ἐν ἀδείᾳ, ἐλαύνεται ὅμως εἰς τὰ ἐπικίνδυνα φέρεσθαι, ἃρ δὲ τῇ τότε παντάπαισι κακοδαιμονῶντός ἐστιν;

6 ¶ Εμοι γε δοκεῖ, ἔφη. **¶** Τὸ δὲ εἶναι μὲν τὰς αἰναγκαιοτάτας πλείστας πράξεις τοῖς σὲνθρώποις ἐν ὑπαίθρῳ (οἷον τὰς τε πολεμικὰς καὶ τὰς γεωργικὰς καὶ τῶν ἄλλων δὲ τὰς ἐλαχίστας), τὰς δὲ πολλὰς αἰγυμνάστως ἔχει πρὸς τε ψύχην καὶ πρὸς θάλπη, δὲ δοκεῖ σοι πολλὴ ἀμέλεια εἶναι; **¶** Συνέφη καὶ τότε. **¶** Οὐκέτι δοκεῖ σοι τὸν μέλλοντα ἀρχεῖν ἀσκεῖν δεῖν την καὶ ταῦτα εὔπετῶς φέρειν; **¶** Πάνυ μὲν δὲν, ἔφη. Οὐκέτι, εἰ τὰς ἐγκρατεῖς τότε μόντων εἰς τὰς ἀρχικὰς τάττομεν, τὰς ἀδυνάτας ταῦτα ποιεῖν εἰς τὰς μηδὲ ἀντιποιησομένας τῷ ἀρχεῖν τάξομεν; **¶** Συνέφη καὶ

opinio, ipsa tamen Codicis Parisini lectio non omnino sana est. Statim ab initio praefero in exemplo vulgatum ὥσπερ οἱ μοιχοὶ; deinceps codicis lectionem ὅτι κίνδυνον mutat Gallus in εἴτε. quo nihil profecit ad sensum explicandum. Mihi scribendum videtur καίτοι κίνδυνον εἰδότες. Post αἰσχρὸν punctum est ponendum, ut pote sensu absoluto. Omnino in lectione vulgari multa sunt scabra et hiulca loca, quaedam etiam inepta, ut quod post legis poenam memoratur ἐνεδρευθῆναι. Deinde vulgatum ἐλαύνεται φέρεσθαι vix in poeta ferri posset. Denique verba ἐν ἀδείᾳ, quae Codex offert, manifesto ad sensum et oppositionem necessaria sunt; quare ea inserui vulgari lectioni interim relictae. Breuior multo et concinnior erit lectio ex Codice sic constituta totius loci. ὥσπερ οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἰρητὰς, καίτοι κίνδυνον εἰδότες τῷ μοιχεύοντι κακόν τε καὶ αἰσχρόν. (forte ad-

dendum ἐπικείμενον) ὅντων δὲ τῶν ἀπολυσόντων τῆς τῶν ἀφροδισίων ἐπιθυμίας ἐν ἀδείᾳ, ὅμως εἰς τὰ ἐπικίνδυνα φέρεσθαι, ἃρ δὲ τῇ τότε — ἐστίν; Iudicent peritiores. S.

[ὑβρισθῆναι] De adulterorum deprehensorum poenis ignominiosis, tanquam παρατιλμῷ, φαρανδώσει, multa apud Poetas, in primis Aristophanem et eius Interpretates. Ern.

[ἐστιν] Sic est in Par. pro vulg. ἐστι.

[§. 6. συνέφη καὶ τ.] Edd. vett. et Par. συνέφη δὲ καὶ τ.

[§. 7. ἀντιποιησομένας] Sic Leonclauius [qui coniecturam debet Stephani ingenio. Z.] volebat, pro vulgato ἀντιποιησαμένας. Sic et habent MSS. Vindob., nisi quod diuellunt verbum ἀν τι ποιησομ. Reste. Nam idem est quod ante μέλλοντες ἀρχεῖν. Sic ante §. 5 τὰ ἀπολύσοντα, non ἀπολύσαντα: et supra §. 1 non ἀντεποιήσατο, sed ἀντιποιήσεται dixit, et in hoc genere